

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIII — Nr. 349

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 29 iunie 2001

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>		
		96.	— Ordonanță de urgență privind controlul contribuțiilor de asigurări sociale și soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control întocmite de organele de control ale Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale și ale caselor teritoriale de pensii.....	5–8	
90.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Legii nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare.....	1–4			
91.	— Ordonanță de urgență pentru stabilirea coeficienților de ierarhizare ai soldelor unor funcții din structurile Ministerului Apărării Naționale, ale căror state de organizare intră în vigoare în perioada 1 iunie 2001–31 decembrie 2003 ca urmare a procesului de reorganizare a Armatei României....	4–5	97.	— Ordonanță de urgență privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor.....	9–15
		583.	— Hotărâre privind stabilirea criteriilor de încadrare a activităților de cercetare, explorare, exploatare sau prelucrare a materiilor prime nucleare din zonele I și II de expunere la radiații.....	15–16	

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru modificarea și completarea Legii nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 155 din 20 iulie 1995, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După alineatul 2 al articolului 2 se introduce alineatul 2¹ cu următorul cuprins:

„Gradele cadrelor militare în ordinea lor ierarhică în Ministerul Apărării Naționale sunt:

A. Maiștri militari și subofițeri:

a) maestru militar clasa a V-a, respectiv sergent;

b) maestru militar clasa a IV-a, respectiv sergent-major;

c) maestru militar clasa a III-a, respectiv plutonier;

d) maestru militar clasa a II-a, respectiv plutonier-major;

e) maestru militar clasa I, respectiv plutonier adjutant;

f) maestru militar principal, respectiv plutonier adjutant principal;

B. Ofițeri:

a) ofițeri cu grade inferioare:

— sublocotenent, respectiv aspirant, pentru cei din arma marină;

— locotenent;

— căpitan;

b) ofițeri cu grade superioare:

— maior, respectiv locotenent-comandor, pentru cei din arma aviație și arma marină;

— locotenent-colonel, respectiv căpitan-comandor, pentru cei din arma aviație și arma marină;

— colonel, respectiv comandor, pentru cei din arma aviație și arma marină;

c) generali și amirali:

— general de brigadă — cu o stea, respectiv general de flotilă aeriană — cu o stea, pentru cei din arma aviație și contraamiral de flotilă — cu o stea, pentru cei din arma marină;

— general-maior — cu două stele, respectiv contraamiral — cu două stele, pentru cei din arma marină;

— general-locotenent — cu trei stele, respectiv viceamiral — cu trei stele, pentru cei din arma marină;

— general — cu patru stele, respectiv amiral — cu patru stele, pentru cei din arma marină.“

2. După alineatul 1 al articolului 5 se introduce alineatul 2 cu următorul cuprins:

„Accesul în profesie, precum și evoluția ulterioară pe treptele ierarhiei militare au la bază principiile și normele cuprinse în prezenta lege. În aplicarea acestora, pentru cadrele militare ale Ministerului Apărării Naționale se elaborează Ghidul carierei militare, aprobat prin hotărâre a Guvernului.“

3. La articolul 36, partea introductivă a alineatului 2 va avea următorul cuprins:

„În cadrul instituțiilor de stat cu atribuții în domeniul apărării și siguranței naționale, în structurile specializate ale Ministerului de Interne și Ministerului Justiției, precum și în cazul magistraților militari, ofițerii în activitate pot proveni și dintre:“

4. La alineatul 1 al articolului 40, după litera d) se introduc literele e) și f) cu următorul cuprins:

„e) militari angajați pe bază de contract, care au absolvit cursul de formare subofițeri în condițiile stabilite prin ordin al ministrului apărării naționale;

f) militari angajați pe bază de contract, absolvenți ai școlilor postliceale de specialitate corespunzătoare specialităților militare, pentru care nu sunt organizate cursuri de formare pe filieră directă și indirectă.“

5. Litera h) a articolului 41 va avea următorul cuprins:

„h) absolvenți ai liceelor, școlilor profesionale ori ai unei școli echivalente, în raport cu nevoile forțelor armate. Bărbații trebuie să aibă serviciul militar îndeplinit.“

6. După articolul 41 se introduce articolul 41¹ cu următorul cuprins:

„Art. 41¹. — Persoanele care urmează să devină cadre militare în condițiile art. 36 alin. 1 lit. a)—c), ale art. 38 lit. a) și ale art. 40 alin. 1 lit. a), la admiterea într-o instituție militară de învățământ pentru formarea ofițerilor, maștrilor militari sau subofițerilor în activitate, încheie cu Ministerul Apărării Naționale contracte cu durata de 8 ani de la numirea lor în prima funcție.

În condițiile prevăzute la art. 36 alin. 1 lit. d) și e), art. 38 lit. b) și c), precum și la art. 40 alin. 1 lit. b) și c) persoanele în cauză, înainte de a urma cursul de formare ofițeri, maștri militari sau subofițeri în activitate, în condițiile Ghidului carierei militare, încheie cu Ministerul Apărării Naționale contracte cu durata de 4 ani.

După expirare contractele pot fi reînnoite, în funcție de opțiunea părților, pe perioade succesive cu durata de până la 4 ani, potrivit normelor aprobate prin ordin al ministrului apărării naționale.

Cadrele militare care au o vechime ca ofițer, maistru militar sau subofițer în activitate de cel puțin 15 ani pot încheia cu Ministerul Apărării Naționale contracte până la împlinirea limitei de vârstă în grad.

Cu 6 luni înainte de expirarea contractului părțile sunt obligate să se încunoștințeze reciproc asupra intenției de reînnoire a acestuia.

În situația în care înainte de expirarea duratei stabilite cadrele militare reziliază contractul potrivit art. 85 alin. 1 lit. h), ele sunt obligate să anunțe Ministerul Apărării Naționale cu cel puțin 30 de zile înainte, iar în cazul primului contract cadrele militare sunt obligate și să restituie cheltuielile de întreținere pe timpul școlarizării, proporțional cu perioada de contract rămasă neexecutată.

Aceeași obligație de restituire a cheltuielilor de întreținere pe timpul școlarizării revine cadrelor militare, dacă sunt trecute în rezervă de către Ministerul Apărării Naționale, potrivit art. 85 alin. 1 lit. i)—l), art. 87 și art. 88, înainte de expirarea primului contract.

În situația în care Ministerul Apărării Naționale trece în rezervă cadrele militare înainte de expirarea contractelor, potrivit art. 85 alin. 1 lit. e), sau la expirarea contractelor, potrivit art. 85 alin. 1 lit. e¹), din inițiativa Ministerului Apărării Naționale, acestea beneficiază de măsuri de protecție socială conform prevederilor legale.

Contractele pot fi reziliate prin acordul ambelor părți în situația în care trecerea în rezervă a cadrelor militare se face potrivit art. 85 alin. 1 lit. f) și g). În aceste cazuri părțile nu au obligații una față de cealaltă.“

7. După alineatul 4 al articolului 50 se introduce alineatul 5 cu următorul cuprins:

„În Ministerul Apărării Naționale celor prevăzuți la art. 38 lit. a) și art. 39 lit. b) li se acordă gradul de maistru militar clasa a V-a.“

8. La articolul 51 se introduce alineatul 2 cu următorul cuprins:

„În Ministerul Apărării Naționale celor prevăzuți la art. 40 alin. 1 lit. a), b) și d) și la art. 41 lit. a), c) și f) li se acordă gradul de sergent.“

9. După alineatul 1 al articolului 54 se introduce alineatul 2 cu următorul cuprins:

„Numărul cadrelor militare din Ministerul Apărării Naționale care urmează să fie înaintate în gradul următor în cursul unui an calendaristic se va stabili anual de către ministrul apărării naționale, în raport cu numărul funcțiilor cu acest grad ce urmează să fie încadrate, în limitele prevăzute în lege.“

10. După alineatul 2 al articolului 66 se introduc alineatele 3 și 4 cu următorul cuprins:

„Coloneilor și comandorilor în activitate din Ministerul Apărării Naționale, care au o vechime în grad de minimum 5 ani și au fost încadrați în această perioadă cel puțin 3 ani în funcții prevăzute în statele de organizare cu grad de general, similare și au fost apreciați în ultimii 3 ani cu calificativul «foarte bun», la trecerea în rezervă sau direct în retragere li se va acorda gradul de general de brigadă, respectiv general de flotilă aeriană sau contraamiral și vor fi trecuți în rezervă sau direct în retragere cu noul grad.

Prevederile alin. 3 nu se aplică celor trecuți în rezervă sau direct în retragere prin aplicarea art. 85 lit. e¹)—l), art. 87 și art. 88.“

11. La articolul 75 se introduce alineatul 2 cu următorul cuprins:

„În Ministerul Apărării Naționale cadrele militare se numesc în funcții prevăzute în statele de organizare cu grade egale sau mai mari cu cel mult o treaptă decât cele pe care le au. Numirea în funcții prevăzute în statele de

organizare cu grade mai mari cu o treaptă decât cele pe care le au se poate face numai în situația în care ofițerii, maiștrii militari sau subofițerii în cauză îndeplinesc condițiile privind studiile, stagiul în funcții și alte criterii necesare, stabilite în Ghidul carierei militare, pentru a fi înaintate în grad o dată cu numirea în funcție.“

12. După articolul 75 se introduce articolul 75¹ cu următorul cuprins:

„Art. 75¹. — Selecționarea cadrelor militare din Ministerul Apărării Naționale pentru numirea în funcții prevăzute în statele de organizare cu grad superior celui pe care îl au se face de către comisile de selecție, constituite în acest scop, potrivit Ghidului carierei militare.

Cadrele militare din Ministerul Apărării Naționale nu pot fi numite în funcții prevăzute în statele de organizare cu grade inferioare celor pe care le au. În mod excepțional căpitanii și maiorii în vârstă de până la 42 de ani pot fi menținuți sau numiți în funcții prevăzute în statele de organizare cu grade inferioare celor pe care le au, până la data de 31 decembrie 2003.“

13. La alineatul 1 al articolului 85, după litera e) se introduce litera e¹) cu următorul cuprins:

„e¹) la expirarea termenului prevăzut în contractul încheiat în condițiile art. 41¹, dacă una dintre părți nu este de acord cu reînnoirea acestuia;“

14. După articolul 92 se introduce articolul 92¹ cu următorul cuprins:

„Art. 92¹. — În Ministerul Apărării Naționale limitele de vârstă în grad, în ani, până la care ofițerii pot fi menținuți în activitate, precum și în cele 3 clase de evidență, în rezervă, sunt:

a) pentru sublocotenent și aspirant:	
— în activitate	— 35
— în rezervă — clasele I, a II-a și a III-a	— 35, 45, 50
b) pentru locotenent:	
— în activitate	— 38
— în rezervă — clasele I, a II-a și a III-a	— 35, 40, 50
c) pentru căpitan:	
— în activitate	— 42
— în rezervă — clasele I, a II-a și a III-a	— 42, 50, 55
d) pentru maior și locotenent-comandor:	
— în activitate	— 47
— în rezervă — clasele I, a II-a și a III-a	— 45, 50, 55
e) pentru locotenent-colonel și căpitan-comandor:	
— în activitate	— 53
— în rezervă — clasele I, a II-a și a III-a	— 50, 55, 60
f) pentru colonel și comandor:	
— în activitate	— 55
— în rezervă — clasele I, a II-a și a III-a	— 50, 55, 60
g) pentru general de brigadă — cu o stea, general de flotilă aeriană — cu o stea și contraamiral de flotilă — cu o stea:	
— în activitate	— 56
— în rezervă — clasele I, a II-a și a III-a	—, —, 60
h) pentru general maior — cu două stele, contraamiral — cu două stele:	
— în activitate	— 57
— în rezervă — clasa a III-a	— 62
i) pentru general locotenent — cu trei stele, viceamiral — cu trei stele:	
— în activitate	— 58
— în rezervă — clasa a III-a	— 62
j) pentru general — cu patru stele, amiral — cu patru stele:	
— în activitate	— 59
— în rezervă — clasa a III-a	— 64.“

15. După articolul 93 se introduce articolul 93¹ cu următorul cuprins:

„Art. 93¹. — În Ministerul Apărării Naționale limitele de vârstă în grad, în ani, până la care maiștrii militari și subofițerii pot fi menținuți în activitate, precum și în cele 3 clase de evidență, în rezervă, sunt:

a) pentru maistru militar clasa a V-a și sergent:	
— în activitate	— 37
— în rezervă — clasele I, a II-a și a III-a	— 35, 45, 50
b) pentru maistru militar clasa a IV-a și sergent major:	
— în activitate	— 38
— în rezervă — clasele I, a II-a și a III-a	— 35, 45, 50
c) pentru maistru militar clasa a III-a și plutonier:	
— în activitate	— 42
— în rezervă — clasele I, a II-a și a III-a	— 42, 50, 55
d) pentru maistru militar clasa a II-a și plutonier major:	
— în activitate	— 47
— în rezervă — clasele I, a II-a și a III-a	— 45, 50, 50
e) pentru maistru militar clasa I și plutonier adjutant:	
— în activitate	— 53
— în rezervă — clasele I, a II-a și a III-a	— 50, 55, 60
f) pentru maistru militar principal și plutonier adjutant principal:	
— în activitate	— 55
— în rezervă — clasele I, a II-a și a III-a	— 50, 55, 60.“

16. După articolul 94 se introduce articolul 94¹ cu următorul cuprins:

„Art. 94¹. — Pentru cadrele militare prevăzute la art. 2 alin. 2¹ lit. Aa) stagiul minim în grad pentru înaintarea în gradul următor, în timp de pace, este de 3 ani.“

17. După articolul 108 se introduce articolul 108¹ cu următorul cuprins:

„Art. 108¹. — Gradul de sergent acordat militarilor din Ministerul Apărării Naționale până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se înlocuiește cu gradul de caporal.

Până la data de 31 decembrie 2003 se vor elimina toate cazurile care contravin prevederilor art. 75 alin. 2. În această perioadă cadrele militare din Ministerul Apărării Naționale, care la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență erau numite în funcții prevăzute în statele de organizare cu grade superioare celor pe care le au, pot fi înaintate succesiv în grad până la gradele prevăzute în statele de organizare, dacă au studiile corespunzătoare funcțiilor și au obținut cel puțin calificativul «foarte bun» în ultimul an de activitate.“

18. După alineatul 2 al articolului 109 se introduc alineatele 3 și 4 cu următorul cuprins:

„Dispozițiile art. 2 alin. 2¹, art. 5 alin. 2, art. 40 alin. 1 lit. e) și f), art. 41¹, art. 50 alin. 5, art. 51 alin. 2, art. 54 alin. 2, art. 66 alin. 3 și 4, art. 75 alin. 2, art. 75¹, art. 85 alin. 1 lit. e¹), art. 92¹, art. 93¹ și ale art. 108¹ se aplică în exclusivitate cadrelor militare din Ministerul Apărării Naționale.

Încadrarea, promovarea, limitele de vârstă și condițiile de menținere în magistratura militară sunt cele prevăzute în Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și în Legea nr. 54/1993 pentru organizarea instanțelor și parchetelor militare, republicată. Trecerea în rezervă a magistraților militari se face după eliberarea lor din funcție, potrivit legii.“

Art. II. — (1) În tot cuprinsul Legii nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare, termenul *sergent*, respectiv *sergenți*, se înlocuiește, pentru Ministerul Apărării Naționale, cu termenul *caporal*, respectiv *caporali*. Coeficientul de ierarhizare al soldelor de grad pentru maiștrii militari clasa a V-a și sergenți este cel prevăzut în Legea nr. 138/1999 pentru sergent.

(2) Dispozițiile art. 55, 63 și 64 din Legea nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare, precum și orice alte dispoziții care contravin prevederilor prezentei ordonanțe de urgență nu se aplică în Ministerul Apărării Naționale.

(3) Normele de trimitere la dispozițiile Legii nr. 80/1995 în tot cuprinsul Legii nr. 164/2001 privind pensiile militare de stat și al Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de

apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează, pentru Ministerul Apărării Naționale, prin raportare la prevederile prezentei ordonanțe de urgență.

(4) Prezenta ordonanță de urgență intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul apărării naționale,
Gheorghe Matache,
secretar de stat
Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu
Ministru de interne,
Ioan Rus
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 21 iunie 2001.
Nr. 90.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ pentru stabilirea coeficienților de ierarhizare ai soldelor unor funcții din structurile Ministerului Apărării Naționale, ale căror state de organizare intră în vigoare în perioada 1 iunie 2001 — 31 decembrie 2003 ca urmare a procesului de reorganizare a Armatei României

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — În structurile Ministerului Apărării Naționale, supuse procesului de reorganizare, în perioada 1 iunie 2001—31 decembrie 2003 se pot utiliza, pe lângă prevederile cuprinse în anexa nr. 1 lit. A la Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din

instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, cu modificările și completările ulterioare, și următoarele funcții, niveluri de studii și coeficienți de ierarhizare:

Nr. crt.	Funcția	Gradul	Nivelul studiilor	Coeficientul de ierarhizare	
				minim	maxim
1.	Funcții corespunzătoare gradelor de plutonier adjutant principal, maistru militar principal	plutonier adjutant principal, maistru militar principal	S		3,20
2.	Funcții corespunzătoare gradelor de sergent, maistru militar clasa a V-a	sergent, maistru militar clasa a V-a	M sau școală profesională		1,50

Art. 2. — Cadrelor militare care sunt numite în funcții inferioare ca urmare a reorganizării armatei li se menține solda de funcție pentru funcțiile din care au provenit la momentul primei diminuări a prevederilor din

statul de organizare. Aceasta va fi luată în calcul la stabilirea drepturilor de pensie și a ajutoarelor acordate potrivit reglementărilor în vigoare la data trecerii în rezervă sau direct în retragere.

Art. 3. — Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se și completările ulterioare, în măsura în care acestea nu completează cu cele ale Legii nr. 138/1999, cu modificările contravin.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
p. Ministrul apărării naționale,
Gheorghe Matache,
secretar de stat

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 21 iunie 2001.
Nr. 91.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind controlul contribuțiilor de asigurări sociale și soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control întocmite de organele de control ale Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale și ale caselor teritoriale de pensii

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Controlul contribuțiilor de asigurări sociale cuprinde ansamblul activităților care au ca obiect verificarea realității declarațiilor privind evidența nominală a asiguraților și a obligațiilor de plată către bugetul asigurărilor sociale de stat, a declarațiilor de asigurare, precum și verificarea corectitudinii și exactității îndeplinirii de către contribuabili a obligațiilor ce le revin, conform prevederilor Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Sunt supuși controlului contribuțiilor de asigurări sociale contribuabilii prevăzuți de Legea nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — (1) Controlul contribuțiilor de asigurări sociale se exercită de organele de control proprii ale Casei Naționale de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale, denumită în continuare *CNPAS*, și ale caselor teritoriale de pensii, în colaborare cu organele Ministerului Finanțelor Publice.

(2) Modalitatea de colaborare se stabilește prin ordin comun al ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului finanțelor publice.

(3) Organele de control ale *CNPAS* și ale caselor teritoriale de pensii prevăzute la alin. (1) îndeplinesc o funcție ce implică exercițiul autorității de stat, primind o legitimație specială. Modelul legitimației speciale se stabilește prin decizie a președintelui *CNPAS*, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

CAPITOLUL II

Drepturile și obligațiile organelor de control

Art. 4. — În exercitarea atribuțiilor ce le revin organele de control au dreptul:

a) să examineze orice înscrisuri, documente, registre sau acte de evidență ale contribuabililor care pot fi rele-

vante pentru stabilirea corectă a contribuțiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat, precum și pentru determinarea modului de respectare a obligațiilor legale ce revin acestora;

b) să solicite contribuabililor informațiile, explicațiile sau justificările referitoare la declarațiile ori la documentele supuse controlului. În cazul în care se solicită răspunsul în scris contribuabilul este obligat să furnizeze informațiile respective în termen de 10 zile de la primirea solicitării;

c) să solicite prezența contribuabililor sau a reprezentanților legali ai acestora la sediul organului de control. Solicitarea se face în scris și cuprinde în mod obligatoriu data, ora și locul întâlnirii, precum și scopul acesteia. Solicitarea se comunică contribuabilului cu cel puțin 15 zile înaintea datei fixate pentru întâlnire;

d) să facă constatări a căror reconstituire sau dovedire ulterioară nu este întotdeauna posibilă sau ori de câte ori organul de control consideră necesar;

e) să primească copii de pe orice înscris, document sau înregistrare contabilă;

f) să rețină, în scopul protejării împotriva înstrăinării sau distrugerii, în schimbul unei dovezi scrise și semnate de organul de control, orice document sau orice element material care poate constitui o probă referitoare la determinarea obligațiilor contribuabililor, pe o perioadă de maximum 30 de zile. În cazuri excepționale, cu aprobarea conducerii organului de control, perioada de reținere poate fi prelungită până la 90 de zile;

g) să intre, în prezența contribuabilului sau a reprezentantului legal al acestuia ori în prezența unei alte persoane desemnate de contribuabil, în orice incintă a sediului în care își desfășoară activitatea contribuabilul. Accesul este permis în cursul programului normal de lucru al contribuabilului, iar în afara acestuia, numai cu autorizarea scrisă a conducerii organului de control și cu acordul contribuabilului.

Art. 5. — În cazul în care evidențele contabile sau orice alte evidențe sunt ținute cu ajutorul sistemelor de prelucrare automată a datelor controlul se poate exercita asupra ansamblului informațiilor, datelor și prelucrărilor informatice care concură direct sau indirect la obținerea rezultatelor contabile și la elaborarea declarațiilor, precum și asupra documentației referitoare la analiza, programarea și executarea prelucrărilor.

Art. 6. — (1) În scopul stabilirii exacte a contribuțiilor datorate bugetului asigurărilor sociale de stat și al determinării modului de respectare a obligațiilor legale ce revin contribuabililor, organele de control sunt în drept să solicite informații care nu au, potrivit legii, caracter secret, de la:

a) persoane fizice sau juridice care dețin în păstrare sau în administrare bunuri ori sume de bani ale contribuabililor sau care au relații de afaceri cu aceștia;

b) organe ale administrației publice centrale și locale, instituții publice sau de interes public;

c) instituții publice sau private care înregistrează, sub orice formă, încheierile de contracte, evidențele populației sau a bunurilor, exploatarea proprietăților și altele asemenea.

(2) Persoanele, organele și instituțiile menționate la alin. (1) sunt obligate ca în termenul specificat în solicitare să furnizeze informațiile și să pună la dispoziție organelor de control actele, evidențele și datele respective.

(3) Toate actele, datele și informațiile obținute de organele de control în condițiile alin. (1) și (2) vor face parte din dosarul contribuabilului și vor putea fi luate în considerare la recalcularea contribuțiilor datorate de acesta bugetului asigurărilor sociale de stat.

Art. 7. — În cazuri temeinic justificate organele de control pot solicita persoanelor, potrivit competențelor teritoriale, să facă declarații sau să prezinte documente considerate ca fiind necesare pentru a stabili dacă persoana în cauză are sau nu are calitatea de contribuabil.

Art. 8. — Organele de control au obligația să exercite controlul contribuțiilor de asigurări sociale în așa fel încât să afecteze cât mai puțin desfășurarea activităților curente ale contribuabililor.

Art. 9. — În baza constatărilor efectuate ca urmare a acțiunilor de control CNPAS, respectiv casele teritoriale de pensii au dreptul:

a) să stabilească în sarcina contribuabililor, potrivit legii, diferențe de contribuții, precum și, după caz, să calculeze majorări de întârziere pentru neplata la termenele legale a contribuțiilor datorate;

b) să dispună măsurile necesare în vederea îndeplinirii corecte de către contribuabili a obligațiilor ce le revin;

c) să constate contravențiile și să aplice amenzile și penalitățile prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 10. — La nivelul CNPAS se constituie un fond pentru acordarea de stimulente organelor de control al contribuțiilor de asigurări sociale din aparatul propriu și din casele teritoriale de pensii, prin reținerea unei cote de 15% din valoarea amenzilor aplicate și încasate.

CAPITOLUL III

Drepturile și obligațiile contribuabililor

Art. 11. — (1) Înaintea desfășurării unei acțiuni de control la sediul sau domiciliul contribuabilului acesta are dreptul să fie informat în legătură cu acțiunea care urmează să se desfășoare, prin transmiterea unui aviz de verificare, însoțit de specificarea drepturilor și obligațiilor sale care rezultă din prezenta ordonanță de urgență.

(2) Avizul de verificare se transmite contribuabilului cu cel puțin 15 zile înainte de data începerii efective a acțiunii de control.

(3) În cazul acțiunilor de control inopinat, precum și în cazul în care acțiunile de control se desfășoară în vederea soluționării unor cereri ale contribuabililor, transmiterea avizului de verificare nu este obligatorie.

(4) Pentru motive întemeiate contribuabilii pot solicita modificarea datei de începere a controlului cu maximum 30 de zile lucrătoare, solicitare care se comunică în scris conducerii organului de control, la 5 zile de la primirea avizului de verificare. O nouă solicitare de amânare a controlului respectiv nu se admite.

Art. 12. — Pe întreaga durată a controlului contribuabilii au dreptul:

a) să fie informați asupra desfășurării controlului și asupra eventualelor situații neclare;

b) să fie primii solicitați pentru a furniza informații, explicații și justificări;

c) să beneficieze de asistență de specialitate;

d) să fie protejați în ceea ce privește confidențialitatea datelor și a informațiilor furnizate.

Art. 13. — Contribuabilii au dreptul să solicite, din proprie inițiativă, să fie controlați.

Art. 14. — (1) Contribuabilii care, potrivit legii, organizează și conduc contabilitatea proprie sunt obligați să păstreze evidențele contabile, precum și documentele justificative pe baza cărora s-au făcut înregistrările contabile, la sediul social declarat cu ocazia înregistrării la casa teritorială de pensii.

(2) Evidențele contabile și documentele justificative se păstrează și se arhivează într-un mod corespunzător care să permită desfășurarea normală a controlului.

Art. 15. — Contribuabilii sau, după caz, reprezentanții legali ai acestora sunt obligați să coopereze la desfășurarea în condiții optime a controlului, prin respectarea drepturilor organelor de control și prin acordarea sprijinului necesar în exercitarea acestor drepturi.

CAPITOLUL IV

Reguli privind desfășurarea controlului

Art. 16. — (1) Controlul se desfășoară la sediul sau la domiciliul contribuabilului ori la sediul organului de control, după caz.

(2) Controlul se poate desfășura și în orice alt loc stabilit de comun acord cu contribuabilul, acesta din urmă având în acest caz obligația de a asigura condițiile și documentele necesare în vederea derulării normale a acțiunii de control.

Art. 17. — Perioada afectată efectuării controlului prevăzut la art. 16 este stabilită de organele de control în funcție de obiectivele controlului și nu poate fi mai mare de 3 luni.

Art. 18. — (1) Controlul la sediul sau la domiciliul contribuabilului ori la sediul organului de control, după caz, se efectuează o singură dată pentru fiecare perioadă pentru care se datorează contribuții la bugetul asigurărilor sociale de stat.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), conducătorul organului de control competent poate decide re-verificarea unei anumite perioade dacă de la data încheierii controlului și până la împlinirea termenului de prescripție prevăzut de prezenta ordonanță de urgență apar date suplimentare, necunoscute organului de control la data efectuării controlului, care influențează sau modifică rezultatele acestuia.

Art. 19. — Rezultatele controlului se consemnează în mod obligatoriu în procese-verbale de control, note de

constatare sau în procese-verbale de constatare a contravențiilor, după caz. Procesul-verbal de control constituie înștiințare de plată.

CAPITOLUL V

Prescripția dreptului organelor de control de a stabili diferențe de contribuții

Art. 20. — Dreptul organelor de control de a stabili diferențe de contribuții și majorări de întârziere pentru neplata în termen a acestora, precum și de a constata contravenții și de a aplica amenzi și penalități pentru faptele ale căror constatare și sancționare sunt, potrivit legii, de competența organelor de control, pentru o perioadă pentru care se datorează contribuții, se prescrie în termen de 5 ani de la data la care a expirat termenul de depunere a declarației pentru perioada respectivă.

Art. 21. — Termenul de prescripție prevăzut la art. 20 se întrerupe:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) la data depunerii de către contribuabil a declarației, după expirarea termenului legal de depunere a acesteia;

c) la data efectuării de către contribuabil a unui act voluntar de recunoaștere a contribuției datorate, inclusiv plata integrală sau parțială a acesteia;

d) la data comunicării către contribuabil a unor diferențe de contribuție stabilite de organele de control ca urmare a acțiunilor de control.

Art. 22. — Termenul de prescripție prevăzut la art. 20 se suspendă:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) pe timpul cât contribuabilul se sustrage cu rea-credință de la efectuarea controlului;

c) cât timp contribuabilul, ca urmare a dispozițiilor organelor de control, remediază deficiențele sau îndepărtează cauzele care împiedică desfășurarea controlului.

Art. 23. — Contribuțiile și diferențele de contribuții declarate sau recunoscute în orice mod de către contribuabil, după împlinirea termenului de prescripție, se consideră legal stabilite și datorate.

Art. 24. — Termenul de prescripție pentru stabilirea contribuțiilor și a diferențelor de contribuții este de 10 ani, în caz de evaziune fiscală stabilită printr-o hotărâre judecătorească definitivă, de la data emiterii hotărârii judecătorești.

CAPITOLUL VI

Sanctiuni

Art. 25. — (1) Constituie contravenții, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni, următoarele fapte:

a) neprezentarea contribuabililor sau reprezentanților legali ai acestora la sediul organului de control la data, ora și locul fixate, la solicitarea scrisă a acestuia, cu excepția situațiilor de forță majoră dovedite;

b) refuzul contribuabilului de a permite accesul organului de control în orice incintă a sediului în care își desfășoară activitatea contribuabilul, în vederea exercitării controlului;

c) nefurnizarea de către persoanele, organele și instituțiile prevăzute la art. 6, în termenul stabilit de organele de control, a actelor, evidențelor și datelor solicitate;

d) neținerea evidențelor contabile și a documentelor justificative la sediul social declarat sau păstrarea acestora în condiții improprii desfășurării controlului.

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează după cum urmează:

1. cele prevăzute la lit. a), cu amendă de la 6.000.000 lei la 9.000.000 lei;

2. cele prevăzute la lit. b), cu amendă de la 20.000.000 lei la 40.000.000 lei;

3. cele prevăzute la lit. c), cu amendă de la 15.000.000 lei la 30.000.000 lei;

4. cele prevăzute la lit. d), cu amendă de la 10.000.000 lei la 20.000.000 lei.

(3) Sancțiunile pot fi aplicate și persoanelor juridice.

(4) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către organele de control ale CNPAS și ale caselor teritoriale de pensii.

(5) Împotriva procesului-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a sancțiunii se poate face plângere la instanța competentă, potrivit Legii nr. 19/2000, cu modificările ulterioare.

(6) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Legii nr. 32/1968 privind stabilirea și sancționarea contravențiilor, cu excepția art. 25—27.

Art. 26. — Organele de control ale CNPAS și ale caselor teritoriale de pensii sunt competente să constate contravențiile și să aplice sancțiunile prevăzute și în următoarele acte normative:

a) Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare;

b) Legea contabilității nr. 82/1991, cu modificările și completările ulterioare;

c) Hotărârea Guvernului nr. 720/1991 privind aprobarea Normelor de organizare și exercitare a controlului financiar, dacă faptele sunt săvârșite în legătură cu încasarea veniturilor și efectuarea cheltuielilor bugetului asigurărilor sociale de stat.

CAPITOLUL VII

Soluționarea contestațiilor împotriva măsurilor dispuse prin actele de control întocmite de organele de control ale CNPAS și ale caselor teritoriale de pensii

Art. 27. — (1) Măsurile dispuse de organele de control ale CNPAS și ale caselor teritoriale de pensii pot fi contestate de către contribuabili, potrivit prezentei ordonanțe de urgență.

(2) Contestațiile formulate în condițiile prezentei ordonanțe de urgență sunt căi administrative de atac prin care se solicită diminuarea sau anularea, după caz, a contribuțiilor la bugetul asigurărilor sociale de stat, a majorărilor de întârziere sau a penalităților, precum și a altor măsuri dispuse de organele de control.

(3) Contestațiile formulate în temeiul prezentei ordonanțe de urgență sunt scutite de taxă de timbru.

Art. 28. — (1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde în mod obligatoriu următoarele:

a) numele sau denumirea contestatorului, sediul sau domiciliul acestuia;

b) obiectul contestației și suma contestată;

c) arătarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază contestația.

(2) Contestația trebuie semnată de contestator sau de reprezentantul legal al acestuia, iar în cazul persoanelor juridice trebuie să poarte și ștampilă. Dovedirea calității de reprezentant al contestatorilor, persoane fizice sau juridice, se face prin împuternicire avocațială, în cazul avocaților, sau prin procură autenticată, în cazul altor persoane.

(3) Contestatorul poate depune în dovedirea contestației formulate acte care nu au fost avute în vedere de organul de control.

(4) Contestația nu poate avea ca obiect alte sume și măsuri decât cele stabilite prin actul atacat.

Art. 29. — (1) Contestația se depune, sub sancțiunea decăderii, în termen de 15 zile de la comunicarea actului atacat, la organul emitent al acestuia.

(2) Contestațiile trimise prin poștă se socotesc formulate în termen dacă au fost predate cu scrisoare recomandată la oficiul poștal înainte de împlinirea acestuia.

Art. 30. — (1) Contestațiile care au ca obiect sume al căror quantum este de până la 500 milioane lei se soluționează de organele specializate din cadrul caselor teritoriale de pensii în a căror rază teritorială își are sediul sau domiciliul contestatorul.

(2) Contestațiile care au ca obiect sume al căror quantum este de 500 milioane lei sau mai mare, precum și cele formulate împotriva actelor întocmite de organele de control ale CNPAS, indiferent de sumă, se soluționează de organele specializate din cadrul CNPAS.

(3) Cuantumul sumelor prevăzute la alin. (1) și (2) poate fi actualizat prin hotărâre a Guvernului.

Art. 31. — (1) Organele de control care au încheiat actul atacat înaintează dosarul contestației organului de soluționare competent prevăzut la art. 29, în termen de 5 zile de la înregistrarea contestației.

(2) Dosarul contestației conține copii de pe actul atacat și de pe celelalte documente care au stat la baza întocmirii acestuia, contestația în original și documentele depuse de contestator, precum și referatul motivat cu propunerile de soluționare, semnat de conducătorul organului de control care a încheiat actul atacat.

Art. 32. — (1) Contestațiile se soluționează prin decizie motivată, în termen de 30 de zile de la înregistrare.

(2) Decizia se semnează de directorul general al casei teritoriale de pensii sau de directorul general al direcției specializate din cadrul CNPAS, după caz, ori de înlocuitorii acestora.

Art. 33. — Decizia prin care se soluționează contestația cuprinde trei părți: preambulul, considerentele sau motivația și dispozitivul.

Art. 34. — (1) Prin decizie contestația va putea fi admisă în totalitate sau în parte ori respinsă.

(2) În cazul admiterii contestației se decide, după caz, anularea totală sau parțială a actului atacat.

(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul atacat atunci când din analiza documentelor existente la dosarul contestației nu se poate determina cu claritate suma în litigiu.

(4) În situația prevăzută la alin. (3) urmează să se încheie un nou act de control, care va viza strict aceeași perioadă și aceeași bază de calcul care au făcut obiectul

contestației, act împotriva căruia se poate exercita calea administrativă de atac prevăzută în prezenta ordonanță de urgență.

Art. 35. — (1) Organul de soluționare a contestației prevăzut la art. 29 poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când există indiciile săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă reglementată de prezenta ordonanță de urgență.

(2) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea, în condițiile legii.

Art. 36. — (1) Decizia se comunică prin poștă la sediul sau la domiciliul contestatorului, declarat prin contestația formulată, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, precum și la organul de control al cărui act se atacă.

(2) În situația în care contestatorul și-a schimbat sediul sau domiciliul fără a aduce la cunoștință acest lucru organului de soluționare decizia se comunică organului de control al cărui act se atacă.

(3) Decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă.

(4) Decizia poate fi atacată la instanța judecătorească competentă potrivit Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 37. — (1) Controalele în curs la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se vor continua potrivit dispozițiilor acesteia, actele îndeplinite anterior rămânând valabile.

(2) În termen de 30 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe de urgență CNPAS va emite instrucțiuni de aplicare, aprobate prin ordin al ministrului muncii și solidarității sociale, care vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 38. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 592/1997 privind exercitarea controlului asupra încasării veniturilor și efectuării cheltuielilor din bugetul asigurărilor sociale de stat și din bugetele celorlalte fonduri aprobate prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 din 9 octombrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marian Sârbu
Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor

În temeiul prevederilor art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta ordonanță de urgență stabilește cadrul juridic unitar referitor la producerea, ambalarea, depozitarea, transportul și comercializarea alimentelor, responsabilitățile producătorilor și comercianților de alimente, organizarea controlului oficial al alimentelor și sancțiunile în vederea protejării calității alimentelor.

(2) Aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență protejează consumatorii de practici incorecte în fabricarea, depozitarea și comercializarea alimentelor și asigură condiții pentru informarea lor corectă și completă, în conformitate cu reglementările legale privind protecția consumatorilor.

Art. 2. — Reglementările prezentei ordonanțe de urgență nu se aplică alimentelor produse în gospodării individuale pentru consumul propriu și nici produselor alimentare care sunt în tranzit sau care sunt depozitate temporar, ca bunuri care tranzitează țara, dacă nu reprezintă un pericol pentru sănătatea umană sau pentru mediu.

Art. 3. — În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii folosiți se definesc după cum urmează:

a) *alimente* — produse în stare naturală sau prelucrate, destinate consumului uman, inclusiv apa minerală și guma de mestecat, din care se exclud tutunul, produsele medicinale și substanțele narcotice sau psihotrope;

b) *alimente de origine animală* — alimente constând în sau conținând aproape în exclusivitate produse de origine animală;

c) *alimente de origine vegetală* — alimente constând în sau conținând aproape în exclusivitate produse de origine vegetală;

d) *alimente cu destinație nutrițională specială* — alimente care datorită compoziției lor speciale sau procesului de prelucrare sunt în mod clar distincte de alimentele destinate consumului normal, au o compoziție corespunzătoare cu scopurile nutriționale pretinse și sunt comercializate într-o formă care indică acest obiectiv. Aceste alimente trebuie să îndeplinească cerințele nutriționale speciale ale anumitor categorii de persoane ale căror procese digestive sau metabolice sunt perturbate ori ale anumitor categorii de persoane care se află în condiții fiziologice speciale și care din această cauză pot să obțină un beneficiu special ca urmare a consumului controlat de anumite substanțe din alimente sau pentru sugari ori copii mici sănătoși;

e) *alimente provenite din organisme modificate genetic și/sau organisme modificate genetic* — alimente care conțin o combinație nouă de material genetic obținut prin tehnici de biotehnologie și/sau organisme (orice entitate biologică capabilă să se reproducă sau să transfere material genetic) în care materialul genetic a fost modificat printr-un proces care nu are loc în mod natural prin împerechere și/sau recombinare naturală;

f) *ingrediente* — orice substanță, inclusiv aditivii, folosită în producerea sau la prepararea alimentelor și prezentă în produsul finit ca atare sau într-o formă modificată;

g) *aditivi alimentari* — orice substanță care în mod normal nu este consumată ca aliment în sine și care nu este utilizată ca ingredient alimentar caracteristic, având sau neavând o valoare nutritivă, care, adăugată intenționat în produsele alimentare în scopuri tehnologice pe parcursul procesului de fabricare, prelucrare, preparare, tratament, ambalare, transport sau depozitare a unor asemenea produse alimentare, devine sau poate deveni ea însăși ori prin derivații săi, direct sau indirect, o componentă a acestor produse alimentare;

h) *contaminanți alimentari* — orice substanță adăugată neintenționat în alimente, prezentă în acestea ca rezultat al producției (inclusiv activitățile privind creșterea plantelor și animalelor și medicina veterinară), al fabricației, prelucrării, preparării, tratamentelor, împachetării, ambalării, transportului sau manipulării acestora sau ca rezultat al contaminării mediului înconjurător. Materiile străine, cum ar fi fragmentele de insecte, părul de animale, nu sunt incluse în această definiție;

i) *nutrienți și/sau suplimente alimentare* — substanțe nutritive, respectiv protide, lipide, glucide, vitamine, macro- și microelemente minerale și/sau preparate prelucrate sub formă de tablete, capsule, drajeuri, pulberi sau lichide care au în compoziția lor macro- și micronutrienți și/sau alte substanțe comestibile, care sunt consumate în cantități definite, în mod suplimentar față de aportul alimentar obișnuit;

j) *materiale în contact cu alimentele* — materialele și articolele care în formă finită vin în contact cu alimentele sau care sunt în contact cu alimentele și sunt destinate acestui scop;

k) *etichetarea* — orice cuvinte, mărci comerciale, mărci de fabrică, ilustrate sau simboluri referitoare la aliment și poziționate pe orice ambalaj, document de însoțire, notă, etichetă, banderolă sau coleretă, care însoțesc sau se referă la alimentul respectiv;

l) *aliment preambalat* — orice articol unic prezentat ca atare consumatorului final sau agenților economici care prepară și furnizează hrană pentru populație, constituit dintr-un aliment și ambalajul în care acesta a fost introdus înainte de a fi oferit spre vânzare, ambalaj care acoperă produsul în întregime sau numai parțial, astfel încât conținutul acestuia să nu poată fi deteriorat fără deschiderea sau modificarea ambalajului;

m) *comercializarea alimentelor* — orice operațiune de vânzare-cumpărare, import-export, al cărei scop este de a oferi alimente unei terțe părți, cu excepția celor destinate unor cercetări științifice și expertize de laborator;

n) *igienă alimentară* — toate măsurile necesare pentru a se asigura protecția, stabilitatea și salubritatea alimentelor, pornindu-se de la cultivare sau creștere, producție ori fabricație până la consumul final;

o) *material de ambalare* — orice tip de recipient sau orice material de învelire și acoperire, care protejează alimentul de contaminare și de modificarea calității;

p) *reziduuri pesticide* — orice substanță, inclusiv derivații și metabolizii săi, care în mod natural nu se găsește în alimente, dar care poate fi regăsită ca urmare a încorporării ei în mod conștient sau accidental și care prin depășirea limitelor maxime admise poate constitui factor de risc pentru sănătate, și/sau reziduurile pesticidelor și ale metabolitelor acestora și produsele de descompunere sau de reacție prezente în/pe alimentele specifice;

q) *calitatea alimentului* — totalitatea proprietăților întrunite de aliment care îl fac compatibil cu reglementările specifice;

r) *data durabilității minime* — data stabilită de producător până la care un aliment își păstrează caracteristicile specifice în condiții de depozitare corespunzătoare, iar pentru produsele care din punct de vedere microbiologic au un grad ridicat de perisabilitate și sunt susceptibile ca după un timp scurt să prezinte un pericol imediat pentru sănătatea consumatorului, *data durabilității minime* este înlocuită cu *data limită de consum*;

s) *auxilii (acjuvanți) tehnologici* — orice substanță care nu este consumată ca ingredient alimentar în sine, utilizată intenționat în procesarea materiilor prime, alimentelor sau ingredientelor lor, pentru îndeplinirea unui anumit scop tehnologic în cursul tratării sau procesării și care poate duce la prezența neintenționată, dar de neevitat din punct de vedere tehnic, a reziduurilor de substanță sau a derivatelor acesteia în produsul finit, cu mențiunea că aceste reziduuri nu prezintă vreun risc pentru sănătate și nu au vreun efect tehnologic asupra produsului finit;

t) *alimente contrafăcute* — alimente a căror calitate, menționată în declarația de conformitate, în standardul sau specificația tehnică de produs și pe etichetă, a fost modificată, intenționat sau neintenționat, într-un mod care ar putea constitui un risc pentru sănătatea consumatorilor, care le-ar putea leza interesele sau i-ar informa greșit.

CAPITOLUL II Condiții generale

SECȚIUNEA 1

Unitățile producătoare de alimente

Art. 4. — (1) Unitățile în care se produc alimente, ingrediente, aditivi alimentari și auxiliari tehnologici se amplasează numai în acele spații care îndeplinesc condițiile stabilite prin reglementările legale în vigoare.

(2) Alimentele, ingredientele, aditivii alimentari și auxiliarii tehnologici se produc în unități care îndeplinesc condițiile de funcționare stabilite prin reglementările legale în vigoare.

SECȚIUNEA a 2-a

Condiții de fabricare

Art. 5. — La fabricarea alimentelor se utilizează numai aditivi și materiale de ambalare sau orice alte materiale care vin în contact cu alimentele, avizate de Ministerul Sănătății și Familiei împreună cu Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, conform reglementărilor legale în vigoare.

Art. 6. — Fabricarea, depozitarea și transportul alimentelor se fac cu respectarea normelor tehnologice, igienico-sanitare și sanitare veterinare, care să asigure îndeplinirea

cerințelor de sănătate publică, de igienă alimentară și de calitate a alimentelor.

SECȚIUNEA a 3-a

Condiții privind personalul

Art. 7. — Fabricarea, depozitarea, transportul și comercializarea alimentelor se fac numai de către persoanele care îndeplinesc condițiile de sănătate stabilite prin ordin al ministrului sănătății și familiei și care, pentru operațiunile pe care le execută, întrunesc calificarea necesară și dețin cunoștințe suficiente în domeniul sănătății publice, al igienei alimentelor sau igienei muncii, atestate conform reglementărilor legale în vigoare.

SECȚIUNEA a 4-a

Condiții privind compoziția și calitatea alimentelor

Art. 8. — (1) Alimentele trebuie să aibă o compoziție care să asigure atât calitatea acestora, cât și sănătatea consumatorilor și să îndeplinească condițiile de igienă prevăzute de normele legale în vigoare.

(2) Reglementările privind nivelul de admisibilitate a aditivilor alimentari și a auxiliarelor tehnologici din compoziția alimentelor, precum și igiena alimentelor se stabilesc de Ministerul Sănătății și Familiei, de comun acord cu Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor.

SECȚIUNEA a 5-a

Condiții privind utilizarea aditivilor alimentari

Art. 9. — La fabricarea sau la manipularea alimentelor destinate comercializării sunt interzise:

- utilizarea aditivilor care nu au fost autorizați, fie singuri, fie în combinație cu alte substanțe;
- utilizarea proceselor tehnologice în vederea obținerii de aditivi neautorizați în produsele alimentare;
- utilizarea peste limitele maxime admise a aditivilor autorizați.

Art. 10. — Se interzice comercializarea alimentelor dacă acestea au fost fabricate sau manipulate cu încălcarea prevederilor art. 9 ori dacă nu sunt compatibile cu alte reglementări legale în vigoare.

Art. 11. — Se interzice comercializarea aditivilor sau a schimbătorilor de ioni a căror utilizare este interzisă la fabricarea sau la manipularea alimentelor.

Art. 12. — Fac excepție de la prevederile art. 9:

- aditivii care au fost îndepărtați din alimente complet sau care se regăsesc în produsul ce urmează să fie vândut în cantități reziduale, tehnic inevitabile și tehnologic inactive, care nu pun în pericol sănătatea sau nu modifică proprietățile organoleptice ale produsului;
- apa distilată sau demineralizată, aerul, azotul ori dioxidul de carbon, pentru situațiile în care acestea nu sunt utilizate ca presurizanți, sau hidrogenul, dacă se folosește la hidrogenarea grăsimilor sau la fabricarea alcoolilor.

Art. 13. — În vederea protejării intereselor consumatorilor și ținându-se seama de cerințele tehnologice, nutriționale și dietetice ale alimentelor, Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și Ministerul Sănătății și Familiei sunt abilitate să emită reglementări sau instrucțiuni comune referitoare la:

- aprobarea utilizării aditivilor în general sau numai pentru anumite alimente ori pentru anumite scopuri;
- specificarea aditivilor admiși și a limitelor maxime pentru aditivi și produșii lor de reacție conținuți în alimente,

precum și a condițiilor de puritate pentru aditivi și schimbătorii de ioni;

c) fabricarea, manipularea și comercializarea aditivilor și a schimbătorilor de ioni;

d) interzicerea sau restricționarea utilizării anumitor aditivi și schimbători de ioni la fabricarea alimentelor;

e) reactualizarea aditivilor admiși, în funcție de condițiile de folosire și de informațiile științifice.

SECȚIUNEA a 6-a

Condiții privind contaminanții în general, radiațiile sau utilizarea materialelor radioactive

Art. 14. — (1) Ministerul Sănătății și Familiei și Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor sunt abilitate să adopte reglementări comune privind prezența contaminanților în alimente.

(2) Reglementările trebuie să se bazeze pe principiul conform căruia alimentul care conține un contaminant într-o cantitate neacceptată din punct de vedere al sănătății publice, respectiv la un nivel de toxicitate care depășește limitele maxime admise, să nu fie fabricat și distribuit în vederea comercializării.

Art. 15. — (1) Tratamentul alimentelor cu radiații ionizante se face numai:

a) în unități de iradiere autorizate din punct de vedere al securității nucleare de către Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare și din punct de vedere sanitar, de către Ministerul Sănătății și Familiei;

b) cu asigurarea mijloacelor de protecție și de securitate a sănătății consumatorilor, după avizarea produsului de Ministerul Sănătății și Familiei.

(2) Iradierea alimentelor poate fi autorizată doar în cazul în care:

a) este justificată și necesară din punct de vedere tehnologic;

b) nu prezintă riscuri pentru sănătate și este realizată în condițiile prevăzute de reglementările legale în vigoare;

c) este în beneficiul consumatorului;

d) nu este utilizată ca înlocuitor al practicilor de igienă și sănătate sau al bunelor practici de fabricație ori de cultivare.

(3) Iradierea alimentelor poate fi utilizată numai în următoarele scopuri:

a) pentru reducerea riscului bolilor provocate de organismele patogene din alimente, prin distrugerea acestora;

b) reducerea procesului de alterare a alimentelor prin distrugerea organismelor dăunătoare și stoparea proceselor de deteriorare;

c) reducerea pierderilor alimentare prin maturarea, germinarea sau încolțirea prematură;

d) îndepărtarea din alimente a organismelor dăunătoare plantelor sau produselor din plante.

(4) În momentul supunerii la iradiere alimentele trebuie să fie într-o formă corespunzătoare de salubritate. Utilizarea tratamentului cu radiații ionizante ca substituent al practicilor de igienă sau sănătate ori al bunei practici de producție sau de cultivare agricolă este interzisă.

(5) Materialele utilizate la ambalarea alimentelor ce urmează să fie iradiate trebuie să corespundă acestui scop și să fie avizate de Ministerul Sănătății și Familiei.

(6) Tratarea prin iradiere nu poate fi utilizată în combinație cu alte metode chimice de tratare folosite în același scop.

(7) Iradierea poate fi realizată numai prin sursele autorizate de Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare.

(8) Etichetarea alimentelor tratate cu radiații ionizante se face prin înscrierea pe etichete a expresiilor „Tratat prin ionizare” sau „Tratat cu radiații ionizante”.

(9) Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, Ministerul Sănătății și Familiei și Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare sunt abilitate să emită reglementări comune cu privire la tratarea cu radiații ionizante a produselor alimentare pentru consumul uman.

SECȚIUNEA a 7-a

Condiții privind reziduurile de pesticide și alte produse care se regăsesc în alimente

Art. 16. — (1) Se interzice comercializarea alimentelor care conțin:

a) reziduuri ale substanțelor utilizate pentru protecția plantelor, fertilizatori, astfel cum sunt definite în reglementările legale specifice, sau alte produse pentru tratarea plantelor și solului, produse pentru protejerea depozitării ori produsele lor de degradare sau de reacție, peste limitele prevăzute în reglementările legale în vigoare;

b) reziduuri ale substanțelor utilizate pentru protecția plantelor, astfel cum sunt definite în reglementările legale specifice, care nu au fost autorizate și care sunt interzise să fie folosite pentru alimente sau pentru materiile lor prime.

(2) Ministerul Sănătății și Familiei și Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor sunt abilitate să emită reglementări comune pentru:

a) stabilirea limitelor maxime admise de reziduuri sau de alte substanțe în/pe alimente;

b) interzicerea comercializării alimentelor al căror conținut în reziduuri sau în alte substanțe depășește limita maximă admisă;

c) stabilirea măsurilor pentru dezinfectarea, decontaminarea și dezinfestarea camerelor sau a echipamentelor în care ori cu care au fost fabricate, manipulate sau comercializate alimentele, precum și specificarea, interzicerea sau restricționarea utilizării de mijloace, echipamente ori metode, în vederea protejării intereselor consumatorilor.

SECȚIUNEA a 8-a

Condiții privind prezența în alimente a substanțelor active farmacologic

Art. 17. — (1) Se interzic fabricarea și comercializarea alimentelor de origine animală, dacă ele conțin reziduuri de substanțe active farmacologic sau produsele lor de metabolism:

a) a căror utilizare a fost interzisă la aceste animale prin reglementări legale specifice;

b) care depășesc limitele maxime admise de reziduuri de medicamente de uz veterinar în produsele de origine animală, prevăzute de reglementările specifice legale în vigoare;

c) care nu au fost autorizate sau înregistrate ca medicamente pentru tratamentul animalelor sau a căror utilizare a fost interzisă prin alte reglementări legale în vigoare ori care nu sunt autorizate pentru utilizare ca aditivi în hrana animalelor.

(2) În situațiile în care substanțele active farmacologic sunt autorizate și înregistrate ca medicamente ori sunt autorizate ca aditivi în hrana animalelor, se pot fabrica alimente de origine animală, care pot fi comercializate dacă sunt respectate perioadele de așteptare stabilite în reglementările specifice legale în vigoare.

(3) Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și Ministerul Sănătății și Familiei sunt abilitate să emită ordine comune care:

a) să stabilească limitele maxime pentru substanțele farmacologic active și produsele lor de reacție, care nu pot fi depășite în/pe alimentele comercializate;

b) să excludă din tratamentul animalelor, în totalitate sau pentru anumite scopuri, acele substanțe farmacologic active care ar conduce la depășirea conținutului de reziduuri admis în alimentele de origine animală sau să stabilească perioade de așteptare pentru aceste substanțe și să interzică comercializarea alimentelor care au fost produse cu încălcarea acestor reglementări;

c) să stabilească limitele maxime pentru reziduurile de antibiotice, substanțe medicamentoase, hormoni, substanțe anabolizante, ca rezultat al folosirii acestora în practica zootehnică pentru stimularea creșterii animalelor și în practica sanitară veterinară pentru tratarea animalelor bolnave;

d) să stabilească limitele maxime pentru metalele grele sau alte substanțe nocive care poluează mediul și care provin în principal din sfera industrială și a transportului;

e) să stabilească limitele maxime pentru microtoxinele care provin din dezvoltarea mușcăiurilor toxigene pe materiile prime sau pe produsele finite.

SECȚIUNEA a 9-a

Condiții privind alimentele cu destinație nutrițională specială, suplimentele nutritive, alimentele fortificate și cele modificate genetic

Art. 18. — Ministerul Sănătății și Familiei împreună cu Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor sunt abilitate să adopte reglementări pentru specificarea condițiilor de fabricare și manipulare aplicabile alimentelor destinate unor cerințe speciale de nutriție, precum și a condițiilor privind comercializarea acestor produse. Reglementările se vor baza pe principiul comercializării numai a alimentelor destinate unor cerințe speciale de nutriție, care nu sunt periculoase pentru sănătatea publică și pentru care se asigură o informare corespunzătoare a consumatorilor privind proprietățile și caracteristicile acestora.

Art. 19. — Se autorizează Ministerul Sănătății și Familiei să elaboreze legislația care reglementează alimentele cu destinație nutrițională specifică și alimentele și ingredientele alimentare inedite.

Art. 20. — (1) Ministerul Sănătății și Familiei este abilitat să emită reglementări privind suplimentele nutritive și fortificarea alimentelor.

(2) Reglementările trebuie să stabilească reguli privind fortificarea, restaurarea cu nutrienți a alimentelor, precum și reguli privind fabricarea și comercializarea suplimentelor de hrană care conțin nutrienți. Aceste reglementări trebuie să prevadă doza zilnică de nutrienți recomandată și să asigure consumatorii că alimentele fortificate, restaurate și normalizate cu nutrienți și suplimentele de hrană care conțin nutrienți nu sunt periculoase pentru sănătatea publică.

Art. 21. — Ministerul Sănătății și Familiei împreună cu Institutul Național de Statistică au obligația să verifice anual datele privind nutriția pe diferite segmente ale populației, precum și datele privind securitatea alimentară, pe care trebuie să se bazeze recomandările privind „coșul zilnic al consumatorului” și cantitatea minimă de produse necesare, și să informeze Guvernul asupra concluziilor.

CAPITOLUL III

Condiții privind producția, igiena și ambalarea alimentelor

Responsabilitățile producătorilor de alimente

Art. 22. — Producătorii de alimente, persoane fizice sau juridice, vor comercializa numai alimentele care prezintă siguranță, sunt salubre și apte pentru consum.

Art. 23. — (1) Producătorii de alimente sunt obligați să respecte parametrii privind proprietățile organoleptice, fizice, chimice, microbiologice și toxicologice ale alimentelor conform reglementărilor legale în vigoare.

(2) Producătorii de alimente sunt obligați să organizeze și să aplice controlul calității alimentelor, fabricate sau manipulate, în laboratoare proprii sau în laboratoare autorizate.

(3) Fabricarea și comercializarea alimentelor contrafăcute sunt interzise.

Art. 24. — Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și Ministerul Sănătății și Familiei adoptă prin ordin comun reglementări prin care se stabilesc condițiile privind igiena alimentelor și alte cerințe obligatorii privind fabricarea și manipularea alimentelor, precum și procedurile de verificare a conformității cu aceste cerințe.

Art. 25. — Reglementările vor stabili prevederi pentru fabricarea și manipularea alimentelor în mod igienic, iar operatorii din industria alimentară trebuie să identifice și să corecteze orice fază critică, pentru asigurarea securității alimentare. Aceste reglementări vor stabili prevederi pentru identificarea, implementarea, menținerea și îmbunătățirea procedurilor adecvate ale securității alimentare, prin dezvoltarea sistemului propriu de analiză a riscurilor punctelor critice de control.

Art. 26. — (1) Ministerul Sănătății și Familiei împreună cu Ministerul Industriei și Resurselor și cu Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor sunt abilitate să adopte reglementări privind materialele care vin în contact cu alimentele.

(2) Reglementările trebuie să includă condiții generale pentru toate materialele care vin în contact cu alimentele și să indice măsuri și proceduri specifice pentru categorii diferite de materiale care vin în contact cu alimentele.

(3) Materialele și obiectele care vin în contact cu alimentele se produc conform bunelor practici de fabricație, astfel încât, în condițiile lor normale și prevăzute de utilizare, să nu transfere alimentelor constituenți în cantități care ar putea pericula sănătatea umană sau care ar putea aduce o schimbare inacceptabilă, potrivit legii, în compoziția alimentelor sau o deteriorare a caracteristicilor organoleptice ale acestora.

Art. 27. — Ministerul Sănătății și Familiei împreună cu Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și cu Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor sunt abilitate să adopte reglementări privind etichetarea alimentelor.

Art. 28. — Etichetarea alimentelor trebuie să ofere consumatorilor informațiile necesare, suficiente, verificabile și ușor de comparat, care să permită acestora să aleagă produsul corespunzător exigențelor și posibilităților lor financiare, să cunoască eventualele riscuri la care ar putea fi supuși, astfel încât să nu fie induși în eroare.

Art. 29. — Informațiile de pe etichetele alimentelor trebuie să fie înscrise în limba română, indiferent de țara producătoare, fără a se exclude prezentarea lor în alte limbi, să fie vizibile, lizibile și inscripționate într-un mod care să nu permită ștergerea lor.

CAPITOLUL IV
Comercializarea alimentelor

SECȚIUNEA 1

Condiții pentru oferirea alimentelor spre vânzare

Art. 30. — (1) Alimentele pot fi comercializate numai în spații special amenajate și destinate acestui scop, în condiții de igienă adecvate și cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

(2) Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, Ministerul Sănătății și Familiei și Ministerul pentru Întreprinderile Mici și Mijlocii și Cooperatie sunt abilitate să adopte reglementări specifice comune privind comercializarea alimentelor pe piețele organizate sau în afara acestora.

Art. 31. — Alimentele oferite spre comercializare trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) să fie fabricate conform prevederilor legale, în scopul protecției sănătății publice, protecției igienei alimentului și protecției calității produsului;

b) să se încadreze în nivelurile maxime admise de contaminare fizică, chimică, microbiologică, toxicologică sau radiologică, stabilite prin reglementări speciale;

c) să fie ambalate, etichetate și marcate conform reglementărilor specifice, iar inscripționarea etichetelor să fie vizibilă, lizibilă și corectă.

SECȚIUNEA a 2-a

Restricții privind comercializarea alimentelor

Art. 32. — (1) Se interzice comercializarea alimentelor care:

a) nu sunt însoțite de documente care le atestă originea, proveniența și securitatea;

b) sunt manipulate și comercializate în condiții necorespunzătoare de igienă, care pun în pericol sănătatea consumatorilor;

c) afectează sănătatea consumatorilor prin vânzarea unor produse sau substanțe drept alimente.

(2) Se interzice comercializarea drept alimente a unor produse care le imită, nu sunt alimente și care prezintă riscul de a pune în pericol sănătatea sau securitatea consumatorilor, conform reglementărilor legale în vigoare.

Art. 33. — (1) În scopul evitării daunelor asupra sănătății cauzate de alimente Ministerul Sănătății și Familiei împreună cu Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor sunt abilitate să emită reglementări comune pentru:

a) interzicerea sau restricționarea utilizării anumitor produse, substanțe, obiecte ori procese tehnologice;

b) specificarea utilizării anumitor procese de fabricare sau manipulare a alimentelor;

c) impunerea unor cerințe la fabricarea, manipularea sau comercializarea anumitor alimente;

d) indicarea utilizării avertismentelor, a altor prezentări cu efect de avertizare și precauții de siguranță pentru anumite substanțe;

e) interzicerea sau restricționarea fabricării ori manipulării anumitor substanțe dăunătoare din punct de vedere fiziologic în fabricile de procesare a alimentelor, precum și introducerea lor în astfel de fabrici.

(2) Alimentele care au fost fabricate sau manipulate cu încălcarea prevederilor alin. (1) lit. a) și b) sunt interzise la vânzare.

SECȚIUNEA a 3-a

Măsuri privind protecția consumatorilor împotriva practicilor incorecte

Art. 34. — Pentru protejarea consumatorilor împotriva practicilor incorecte și în scopul informării lor corecte Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor împreună cu Ministerul Sănătății și Familiei și cu Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor sunt abilitate să emită ordine comune care să reglementeze:

a) informarea privind natura, conținutul, originea, fabricantul sau participantul la vânzarea alimentelor;

b) condițiile privind ambalarea, etichetarea, marcarea și păstrarea alimentelor până la consumatorul final;

c) condițiile privind fabricarea, compoziția sau calitatea anumitor alimente, inclusiv a celor cu destinație specială;

d) interzicerea vânzării alimentelor sub anumite denumiri, informații sau prezentări care pot induce în eroare și cărora nu li se poate face reclamă utilizându-se anumite prezentări grafice sau alte informații care pot induce în eroare;

e) interzicerea vânzării alimentelor care conțin substanțe sau obiecte nealimentare, ambalate separat sau împreună cu alimentul, în același ambalaj, dacă acestea nu sunt necesare pentru prepararea, manipularea sau consumarea alimentului;

f) interzicerea vânzării anumitor alimente drept medicamente.

Art. 35. — Pentru protejarea intereselor consumatorilor Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor împreună cu Ministerul Sănătății și Familiei și cu Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor sunt abilitate să emită ordine comune care să reglementeze:

a) condițiile privind autorizarea unităților care produc, prelucrează, depozitează, transportă și comercializează alimente;

b) condițiile privind avizarea alimentelor pentru a fi declarate apte pentru consumul uman;

c) condițiile privind controlul unităților care produc, prelucrează, depozitează, transportă și comercializează alimente.

SECȚIUNEA a 4-a

Dispoziții privind utilizarea alimentelor și a produselor alimentare interzise sau periculoase

Art. 36. — Ministerul Sănătății și Familiei împreună cu Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și cu Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor sunt abilitate să adopte reglementări comune privind retragerea de pe piață, interzicerea comercializării și modalitățile de distrugere sau de folosire în alte scopuri a alimentelor care prezintă un risc pentru sănătate.

CAPITOLUL V

Controlul oficial al alimentelor

SECȚIUNEA 1

Organizarea controlului oficial al alimentelor

Art. 37. — (1) Ministerul Sănătății și Familiei, Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor sunt abilitate să adopte reglementări comune privind controlul oficial al alimentelor.

(2) Controlul oficial al alimentelor urmărește dacă unitățile care produc, prelucrează, depozitează, transportă sau comercializează alimentele, auxiliarii „adjuvanți” tehnologici, aditivii alimentari, vitaminele, sărurile minerale,

oligoelementele și alți aditivi destinați vânzării ca atare, personalul implicat, obiectele sau materialele care vin în contact cu alimentele în timpul fabricației, manipulării sau comercializării sunt conforme cu reglementările legale în vigoare, respectă tehnologiile de fabricație, inclusiv calitatea utilajelor de fabricație. Scopul principal al controlului oficial al alimentelor este de a asigura că alimentele destinate pieței interne sau exportului prezintă siguranță, sunt salubre și apte pentru consum.

(3) Autoritățile competente controlează alimentele pe întregul lor circuit, de la producere până la comercializare, conform atribuțiilor și competențelor legale în vigoare.

Art. 38. — (1) Autoritățile competente pentru executarea controlului oficial al alimentelor sunt:

a) autoritățile sanitare veterinare, fitosanitare și de control tehnologic, desemnate de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor;

b) autoritățile sanitare desemnate de Ministerul Sănătății și Familiei;

c) autoritățile pentru protecția consumatorilor desemnate de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

(2) Controlul alimentelor se realizează prin inspecțiile efectuate de inspectorii de stat pentru controlul alimentelor, care au obligația să păstreze secretele de fabricație sau datele pe care le cunosc despre unitățile controlate.

(3) Inspectia cuprinde verificarea materiilor prime, ingredientelor, auxiliarelor tehnologici și a altor produse utilizate pentru prepararea și producția alimentelor, produselor semifabricate, produselor finite, metodelor de conservare, condițiilor de amplasare și de igienă a unităților în care alimentele sunt procesate, asigurarea apei potabile, verificarea mijloacelor de transport, a echipamentelor și mijloacelor tehnologice utilizate în procesarea alimentelor, etichetarea, materialele utilizate în contact cu alimentele, mijloacele, procedurile și materialele folosite pentru igienizarea unităților și echipamentelor și îndepărtarea reziduurilor.

(4) În scopul verificării securității și/sau a calității alimentelor prin analize de laborator, inspectorii autorizați să exercite controlul pot preleva probe de alimente, materiale în contact cu alimentele, substanțe utilizate pentru curățenie și orice alte substanțe care pot afecta caracteristicile alimentelor. Analizele trebuie efectuate numai de laboratoarele oficiale ale autorităților competente pentru executarea controlului oficial al alimentelor, iar contravaloarea analizelor efectuate pe probele prelevate se taxează conform actelor normative în vigoare.

(5) Inspectia cuprinde verificarea persoanelor care lucrează în unitățile care produc, prelucrează, depozitează, transportă sau comercializează alimente, pentru a stabili dacă ele îndeplinesc condițiile de sănătate și igienă.

(6) Inspectia cuprinde verificarea securității și/sau a calității alimentelor prin analize de laborator.

(7) Inspecțiile trebuie efectuate regulat și/sau atunci când se suspectează o neconformitate, prin utilizarea unor mijloace proporționale cu scopul urmărit. Ca regulă generală, inspecțiile vor fi efectuate fără avertisment prealabil.

(8) Inspectia poate fi suplimentată, dacă este cazul, cu interviuri cu conducerea unității inspectate și cu persoanele care lucrează pentru această unitate, cu citirea valorilor înregistrate cu instrumentele de măsură instalate de unitatea respectivă și cu inspecții realizate cu propriile instrumente asupra măsurătorilor realizate cu instrumentele instalate de unitatea respectivă.

(9) Autoritățile competente pentru executarea controlului oficial al alimentelor, desemnate de Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, de Ministerul Sănătății și Familiei și

de Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, sunt abilitate să emită ordine comune care să reglementeze:

a) dreptul tuturor celor care au făcut subiectul inspecției să ceară și altă opinie, fără a exclude dreptul de a contesta modalitatea în care inspecția a fost realizată, conform reglementărilor legale în vigoare;

b) procedura de prelevare și testare a eșantioanelor, inclusiv prevederile ce reglementează procedura de contrapertiză.

SECȚIUNEA a 2-a

Drepturile și îndatoririle inspectorilor de stat pentru controlul alimentelor

Art. 39. — (1) Inspecțiile sunt efectuate de inspectorii autorizați ai autorităților stabilite la art. 38 alin. (1) lit. a)–c), conform competențelor specifice.

(2) Inspectorii sunt autorizați să facă copii de pe materialele și documentele care se află în posesia celor inspecțiați sau referințe despre acestea.

(3) Inspectorii sunt obligați să păstreze secretul profesional și să nu divulge unei terțe părți secretele comerciale sau alte informații confidențiale ori particulare obținute în timpul sau în legătură cu inspecția, dacă nu li se cere să facă aceasta de către o autoritate judecătorească sau de către partea inspectată.

(4) Inspectorii care descoperă sau suspectează neconformarea cu prevederile prezentei ordonanțe de urgență sau cu alte acte normative în vigoare vor lua măsuri în conformitate cu prevederile acestora.

(5) Inspectorii de stat pot solicita pe timpul controlului, după caz, protecția personală și sprijinul organelor de poliție.

SECȚIUNEA a 3-a

Măsuri dispuse de autoritățile competente

Art. 40. — (1) Autoritatea desemnată pentru controlul alimentelor, în toate cazurile în care constată nerespectarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență sau ale altor acte normative în vigoare, este împuternicită:

a) să interzică funcționarea unităților care produc, prelucrează, depozitează, transportă sau comercializează alimente, precum și folosirea unor materii prime, aditivi, adjuvanți, materiale de ambalare, echipamente, ustensile, utilaje și substanțe de decontaminare;

b) să declare alimentele ca fiind improprii consumului sau necorespunzătoare din punct de vedere calitativ, să limiteze sau să interzică utilizarea și comercializarea acestora, să le dirijeze pentru consum condiționat pentru utilizarea sau comercializarea în alte scopuri și să ordone distrugerea lor în conformitate cu reglementările legale în vigoare;

c) să retragă autorizația de funcționare a unităților producătoare și de comercializare a alimentelor;

d) să sesizeze organele de cercetare penală în cazul în care faptele constatate pot constitui infracțiuni;

e) să interzică temporar comercializarea loturilor de alimente suspecte sub aspect calitativ. Deținătorul alimentelor interzise temporar de la comercializare trebuie să asigure condiții de păstrare și de conservare adecvate până la clarificarea situației acestora.

(2) Autoritatea desemnată pentru controlul alimentelor poate aplica amenzi pentru contravenții, în conformitate cu prevederile reglementărilor legale în vigoare.

SECȚIUNEA a 4-a

Sanțiuni

Art. 41. — Încălcarea prevederilor legale în vigoare privind alimentele atrage răspunderea civilă, contravențională sau penală, după caz.

Art. 42. — Fabricarea de alimente falsificate sau contrafăcute constituie infracțiune și se pedepsește potrivit Codului penal.

Art. 43. — Faptele care constituie contravenții și valoarea amenzilor aplicate se stabilesc în conformitate cu prevederile actelor normative în vigoare.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 44. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se abrogă Ordonanța Guvernului nr. 113/1999 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 31 august 1999.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ovidiu Natea,
secretar de stat

p. Ministrul sănătății și familiei,
Cezar Eugen Macarie,
secretar de stat

Președintele Autorității Naționale
pentru Protecția Consumatorilor,
Rovana Plumb

București, 21 iunie 2001.
Nr. 97.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE**privind stabilirea criteriilor de încadrare a activităților de cercetare, explorare, exploatare sau prelucrare a materiilor prime nucleare din zonele I și II de expunere la radiații**

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 43 alin. (4) din Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) În sensul prezentei hotărâri, zonele I și II de expunere la radiații sunt definite astfel:

a) *zona I* — locuri de muncă situate permanent în zona controlată;

b) *zona II* — locuri de muncă în care se lucrează intermitent în zona controlată, restul activității desfășurându-se în zona supravegheată.

(2) Zonele controlate și, respectiv, zonele supravegheate sunt cele definite în anexa nr. 1 la Ordinul președintelui Comisiei Naționale pentru Controlul Activităților Nucleare nr. 14/2000 pentru aprobarea Normelor fundamentale de securitate radiologică, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 404 și 404 bis din 29 august 2000.

(3) Locurile de muncă din zona I de expunere la radiații sunt:

a) locurile de muncă din subteran;

b) locurile de muncă din instalațiile-pilot, semiindustriale și industriale de prelucrare a materiilor prime nucleare și a nisipurilor titano-zirconifere;

c) locurile de muncă din instalațiile de tratare a apelor reziduale de la minele și instalațiile de prelucrare a materiilor prime nucleare;

d) locurile de muncă unde se efectuează măsurători dozimetrice, analize chimice și fizice, precum și cercetări în stații și laboratoare de specialitate ale materiilor prime nucleare;

e) locurile de muncă unde se execută lucrări de încărcare-descărcare, transport, recepție, depozitare a materiilor prime nucleare și a concentratelor acestora;

f) locurile de muncă cu activități de închidere și conservare a unităților care utilizează, exploatează și prelucrează materiile prime nucleare.

(4) Locurile de muncă din zona II de expunere la radiații sunt:

a) locurile de muncă unde se lucrează cu surse sau minereuri radioactive la etalonarea aparatelor din secții și ateliere;

b) locurile de muncă la suprafață unde se execută lucrări de prospecțiuni, explorări, deschideri, pregătiri și exploatare a materiilor prime nucleare;

c) locurile de muncă din atelierele situate în incinta unităților și subunităților de cercetare, exploatare, preparare a materiilor prime nucleare, unde se execută operațiuni de reparații și întreținere ale utilajelor și aparatelor contaminate radioactiv, cu care se lucrează în unitățile și subunitățile

sectorului de materii prime nucleare pentru prospectarea, cercetarea, explorarea, exploatarea și prepararea materiilor prime nucleare;

d) locurile de muncă de la suprafața unităților și sub-unităților sectorului de materii prime nucleare unde se execută decontaminarea echipamentului de protecție, curățarea băilor miniere și a vestiarelor, întreținerea și exploatarea lămpilor de mină.

Art. 2. — Încadrarea în zonele I și II de expunere la radiații se face în funcție de timpul efectiv lucrat în aceste locuri de muncă, astfel:

a) pentru zona I de expunere la radiații, cel puțin 50% din programul normal de lucru;

b) pentru zona II de expunere la radiații, cel puțin 70% din programul normal de lucru.

Art. 3. — Categoria de risc radiologic maxim al unităților în care se desfășoară activități de cercetare, explorare, exploatare și prelucrare a materiilor prime nucleare este stabilită prin autorizația de desfășurare a activității eliberată de Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare, conform legii.

Art. 4. — (1) Locurile de muncă din zona I de expunere la radiații corespund categoriilor de risc radiologic IV și III, stabilite prin autorizația emisă de Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare.

(2) Locurile de muncă din zona II de expunere la radiații corespund categoriei de risc radiologic II, stabilită prin autorizația emisă de Comisia Națională pentru Controlul Activităților Nucleare.

Art. 5. — Prevederile prezentei hotărâri se aplică începând cu luna iunie 2001.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul muncii și solidarității sociale,

Marian Sârbu

Ministrul sănătății și familiei,

Daniela Bartoș

Ministru delegat la Ministerul Educației
și Cercetării pentru activitatea de cercetare,
Șerban Constantin Valeca

București, 21 iunie 2001.
Nr. 583.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro